

ΠΑΒ

904

30 ΙΑΝ. 2014

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΪΑΣ
Κ.Ο. ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

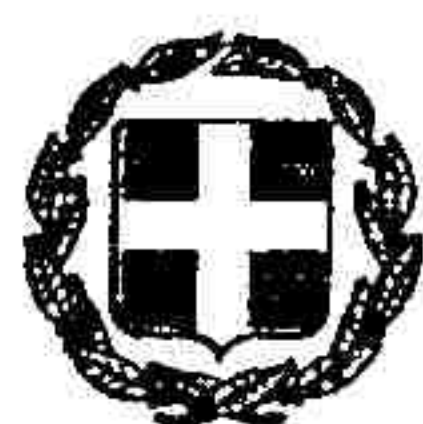
ΑΝΑΦΟΡΑ ΠΡΟΣ:

ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ & ΤΡΟΦΙΜΩΝ

Παρακαλούμε για την τοποθέτησή σας επί επιστολής/υπομνήματος που μας έστειλε μέσω email το “Γεωτεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος”, όπου περιέχονται οι θέσεις και απόψεις του εν λόγω φορέα για την εφαρμογή της ΚΑΠ 2014-2020.

Ο Αναφέρων Βουλευτής

Νικόλαος Ι. Νικολόπουλος
Πρόεδρος του
Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ανατροπής

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΕΚΔΟΣΕΩΝ, ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ
& ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

BENIZEΛΟΥ 64, 546 31 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΛ.: 2310 278817-8, FAX: 2310 236308
Δ/ΝΣΗ E-mail: pub_relations@geotee.gr

Θεσσαλονίκη, 18 Ιουλίου 2014

Αρ. Πρωτ.: 2859

ΘΕΜΑ: Θέσεις του ΓΕΩΤ.Ε.Ε. για την
εφαρμογή της ΚΑΠ 2014-2020

Το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας έχοντας ως αρχή ότι η όποια εφαρμογή πολιτικής στον αγροτικό τομέα, θα πρέπει να έχει ως στόχο τη μεγιστοποίηση της αποδοτικότητας των πόρων, την αύξηση της παραγωγικότητας και τη στήριξη του αγροτικού εισοδήματος ταυτόχρονα με την προστασία του περιβάλλοντος και το σεβασμό στις τοπικές κοινωνίες, θεωρεί πως η επικείμενη εφαρμογή της Νέας Κοινής Αγροτικής Πολιτικής αποτελεί μια μεγάλη ευκαιρία για τη χώρα μας ώστε ο πρωτογενής τομέας της οικονομίας να αποτελέσει το μοχλό ανάπτυξης και εξόδου από την οικονομική κρίση.

Επίσης θεωρούμε πως θα πρέπει να υπάρχουν συγκεκριμένες αρχές και άξονες στην εφαρμογή της πολιτικής αυτής και πάνω σε αυτές τις αρχές θα πρέπει να οικοδομηθεί η εφαρμογή των νέων πολιτικών.

Βασική αρχή του ΓΕΩΤ.Ε.Ε. είναι πως: α) θα πρέπει να υπάρχει σύνδεση μεταξύ παραγωγής και παραγωγικότητας με τις όποιες μορφής ενίσχυση, β) θα πρέπει να προστατεύεται η γη υψηλής παραγωγικότητας ως πόρος ο οποίος είναι πάρα πολύ δύσκολο να αναπληρωθεί, γ) να υπάρξει προστασία των αγροτών από πιθανή είσοδο ξένων η Ελληνικών fund στον αγροτικό τομέα, δ) θα πρέπει να υπάρχουν συνέργειες μεταξύ των πολιτικών που ακολουθούνται και ε) θα πρέπει οι δράσεις να έχουν στόχο την ενίσχυση των πολλαπλασιαστών που προέρχονται από τον αγροτικό τομέα στην οικονομία.

Πάνω σε αυτές τις αρχές που διαχρονικά πρεσβεύει το ΓΕΩΤ.Ε.Ε. μπορεί η πολιτεία να βασιστεί ώστε να πετύχει το μέγιστο αποτέλεσμα για την κοινωνία και τον αγροτικό τομέα.

Α) ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΟΠΟΙΗΣΗ

Λόγω της εξέλιξης της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής και της χρήσης των «ιστορικών αναφορών», το ύψος των ενισχύσεων μπορεί να ποικίλλει σημαντικά από τη μία γεωργική

εκμετάλλευση στην άλλη, από το ένα κράτος μέλος στο άλλο, από τη μια περιοχή στην άλλη. Η μείωση της διαφοράς των επιπέδων στήριξης κατά τη διάρκεια της περιόδου 2014-2020 μεταξύ των κρατών μελών, μεταξύ των περιφερειών και μεταξύ των γεωργών είναι ένας από τους κύριους στόχους της μεταρρύθμισης της Κ.Α.Π. που εγκρίθηκε το 2013. Στόχος είναι να καταστεί η Κοινή Αγροτική Πολιτική πιο δίκαιη.

Η χώρα για την εφαρμογή της περιφερειοποίησης θα πρέπει να χρησιμοποιήσει: α) αγρονομικά, β) οικονομικά και γ) παραγωγικά κριτήρια για την διαίρεση της χώρας σε περιφέρειες.

Η πρόταση μας είναι να γίνει η διαίρεση της χώρας σε 4 περιφέρειες:

- περιφέρεια βοσκοτόπων
- περιφέρεια δενδρωδών καλλιεργειών και
- περιφέρεια αρόσιμων εκτάσεων.
- Περαιτέρω οι αρόσιμες εκτάσεις μπορούν να διαιρεθούν σε αρδευόμενες και ξηρικές καλλιέργειες – εκτάσεις.

Ο διαχωρισμός αυτός είναι σωστός και απαραίτητος γιατί υπάρχει μεγάλη διαφορά μεταξύ της αξίας της γης, της έντασης εργασίας, του κόστους διαχείρισης και της αξίας της παραγωγής στις διάφορες ζώνες.

Με τον παραπάνω διαχωρισμό πετυχαίνονται οι στόχοι:

Προστασίας της γης υψηλής παραγωγικότητας καθώς θα υπάρχει υψηλότερη αμοιβή για τα συγκεκριμένα αγροτεμάχια και θα υπάρχει αντικίνητρο για την χρησιμοποίησή της για άλλους σκοπούς (π.χ. φωτοβολταϊκά), θα αποθαρρυνθούν τα funds να επενδύσουν στη γη για την αποκόμιση κερδών μέσα από την ενιαία ενίσχυση, θα επιβραβευτούν οι αγρότες οι οποίοι επένδυσαν μακροπρόθεσμα. Η αξία και όχι μόνο η κατοχή της γης θα συνδεθεί με τις ενισχύσεις. Θα συνδεθούν οι ενισχύσεις με την παραγωγικότητα. Μπορεί να γίνει και μεταφορά οικονομικών ενισχύσεων προς όφελος της κτηνοτροφίας, εάν το ποσό της βασικής ενίσχυσης των βοσκοτόπων καθοριστεί υψηλότερα από το μέσο όρο των υφισταμένων δικαιωμάτων ενιαίας ενίσχυσης.

Άρα δημιουργούνται εργαλεία άσκησης πολιτικής, ενισχύεται η παραγωγικότητα των αγροτικών εκμεταλλεύσεων και ευνοείται, όχι η κατοχή γης, αλλά η παραγωγική δραστηριότητα.

B) ΕΥΕΛΙΞΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΠΥΛΩΝΩΝ

Κατά τη γνώμη μας η Ελλάδα θα πρέπει να εξετάσει να διαθέσει ως πρόσθετη στήριξη για μέτρα στο πλαίσιο της αγροτικής ανάπτυξης (πυλώνας II) έως το 15% των ετήσιων

εθνικών ανώτατων ορίων (πυλώνας Ι) για τα ημερολογιακά έτη 2014 έως 2019. Κατά συνέπεια, το αντίστοιχο ποσό δεν θα διατίθεται πλέον για τη χορήγηση άμεσων ενισχύσεων.

Η πολιτική αυτή θα βοηθήσει ώστε να υπάρχει μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα στην αύξηση του γεωργικού εισοδήματος όταν οι οικονομικές ενισχύσεις χορηγούνται ως μέτρα αγροτικής ανάπτυξης. Για παράδειγμα, κατά τις προηγούμενες προγραμματικές περιόδους, δόθηκαν σημαντικές άμεσες ενισχύσεις για το βόειο (πριμ θηλαζουσών, πριμ πάχυνσης και σφαγής ταύρων και δαμαλίδων) και αιγο-πρόβειο (επιλέξιμα) κρέας, αλλά το αποτέλεσμα ήταν η μείωση της παραγωγής κρέατος κατά 14% στην αιγο-προβατοτροφία και κατά 39% στην βοοτροφία κατά την τριακονταετία 1981-2011. Αντιθέτως και παρά την ποσόστωση στην παραγωγή αγελαδινού γάλακτος, οι οικονομικές ενισχύσεις που δόθηκαν στις επενδύσεις για αμελκτήρια και βελτιωμένες γαλακτοπαραγωγικά φυλές ζώων μέσω των σχεδίων βελτίωσης, είχαν ως αποτέλεσμα τη σημαντική αύξηση της παραγωγής γάλακτος κατά 17% για την αιγο-προβατοτροφία και κατά 7% για την βοοτροφία στην ίδια χρονική περίοδο (1981-2011). Επισημαίνεται ότι κατά την προηγούμενη προγραμματική περίοδο οι άμεσες ενισχύσεις αποτελούσαν το 79% και τα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης το 17% του συνολικού ποσού για την Ελλάδα, ενώ ο μέσος όρος για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ-27) ήταν στο 68% για τις άμεσες ενισχύσεις και στο 23% για τα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης.

Το επιχείρημα ότι θα υπάρχει μεγαλύτερη Εθνική συμμετοχή στα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης της τάξης του 25%, μπορεί να ακυρωθεί με μείωση στο 5% εάν εφαρμοσθεί το σχέδιο Κανονισμού COM(2013)521/11-7-2013, που προβλέπει κατά παρέκκλιση, αύξηση της ευρωπαϊκής χρηματοδότησης έως το 95% της επιλέξιμης δημόσιας δαπάνης στα κράτη μέλη που εφαρμόζουν πολιτικές δημοσιονομικής εξυγίανσης, όπως η Ελλάδα. Μπορεί, επίσης, να επιτραπεί στην Ελλάδα, μετά από διαπραγμάτευση, το συγκεκριμένο ποσό που θα μεταφερθεί να μην απαιτεί καμία εθνική συμμετοχή. Επίσης να χρησιμοποιηθούν και λύσεις όπως η συμμετοχή με ίδια κεφάλαια του αγρότη.

Γ) ΣΥΝΔΕΔΕΜΕΝΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Βασική αρχή για την καταβολή συνδεδεμένων ενισχύσεων είναι η συμβολή των καλλιεργειών στην μεταποίηση και στους πολλαπλασιαστές της αγροτικής οικονομίας. Επίσης στη στήριξη καλλιεργειών που στοχεύουν στις εξαγωγές και αποτελούν «εθνικούς πρωταθλητές». Τέλος οι συνδεδεμένες ενισχύσεις θα πρέπει να αποτελούν στήριγμα των τοπικών κοινωνιών και της επιχειρηματικότητας στον αγροτικό τομέα διασφαλίζοντας από τη μια, τις μακροπρόθεσμες επενδύσεις σε καλλιέργειες, και τη διατήρηση των τοπικών πληθυσμών από την άλλη, κυρίως σε περιοχές που υπάρχουν μονοκαλλιέργειες.

Θεωρούμε πως οι προτάσεις για συνδεδεμένη ενίσχυση στο ρύζι, τη βιομηχανική ντομάτα, στα ζαχαρότευτλα, στο βαμβάκι (ειδικό καθεστώς), στα πρωτεϊνούχα φυτά

(στήριξη και της κτηνοτροφίας), στην κορινθιακή σταφίδα, στις κτηνοτροφικές εκτροφές με έμφαση στην αιγο-προβατοτροφία, είναι στη σωστή κατεύθυνση όπως στη σωστή κατεύθυνση είναι η στήριξη μέσα από δράσεις του Β πυλώνα στο λάδι και σε άλλες καλλιέργειες. Επίσης συμφωνούμε στη στήριξη στα ψυχανθή.

Αντίθετα, δεν συμφωνούμε στη στήριξη στη σποροπαραγωγή καθώς από τη μια ο δείκτης συγκέντρωσης της βιομηχανίας είναι πολύ υψηλός και από την άλλη υπάρχει ανελαστικότητα στις εισροές με αποτέλεσμα να υπάρχει μεταβίβαση πόρων από τις ενισχύσεις όχι στους παραγωγούς αλλά στις εταιρίες παραγωγής σπόρων. Αυτό προφανώς συμβαίνει και σε μια άλλη σειρά προϊόντων που όμως έχουν ανάγκη ενίσχυσης για την αντιμετώπιση του ανταγωνισμού σε παγκόσμιο επίπεδο και παράγουν προϊόντα που απευθύνονται σε καταναλωτές και δεν χρησιμοποιούνται ως εισροές. Αντίθετα, στο πολλαπλασιαστικό υλικό θα πρέπει να υπάρχει εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου που θα βοηθήσει τα μέγιστα στην σποροπαραγωγή.

Δ) ΕΝΕΡΓΟΙ ΑΓΡΟΤΕΣ

Στον όρο ενεργοί αγρότες θα πρέπει να συμπεριληφθούν μόνο όσοι λειτουργούν αυτοπροσώπως μια αγροτική επιχείρηση και έχουν παρουσία στην παραγωγική διαδικασία. Έτσι θα πρέπει να αποκλειστούν από την είσπραξη επιδοτήσεων τράπεζες, τραπεζικές εταιρίες (ή εταιρίες με ποσοστό από τράπεζες), ασφαλιστικά ταμεία, funds, αγροτικά funds, χρηματιστηριακές εταιρίες, εταιρίες real estate. Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου και Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου μπορούν να εισπράττουν επιδοτήσεις. Επίσης το ποσοστό του 5% για το χαρακτηρισμό του ενεργού αγρότη είναι κατά τη γνώμη μας πάρα πολύ χαμηλό.

Ε) ΝΕΟΙ ΑΓΡΟΤΕΣ

Μία σημαντική στρέβλωση της προηγούμενης προγραμματικής περιόδου (2007-2013) που δημιουργήθηκε στην Ελλάδα από την ανορθολογική διαχείριση του εθνικού αποθέματος των δικαιωμάτων της ενιαίας ενίσχυσης είναι η σημαντική έλλειψη δικαιωμάτων και συνεπώς άμεσων οικονομικών ενισχύσεων στους νέους αγρότες. Συγκεκριμένα, οι 86.698 νέοι αγρότες (ηλικίας 18 έως 40 ετών) δήλωσαν στο ΟΣΔΕ του 2013, 1.122.147 εκτάρια επιλέξιμης έκτασης και έλαβαν κατά μέσο όρο 93 ευρώ/εκτάριο οικονομική ενίσχυση, όταν ο μέσος όρος των άμεσων οικονομικών ενισχύσεων στην Ελλάδα ήταν 384 ευρώ/εκτάριο. Συνεπώς, οι νέοι αγρότες στην Ελλάδα λαμβάνουν μόλις το 24% της ενίσχυσης που λαμβάνει ο μέσος Έλληνας αγρότης και αυτό οφείλεται στον πολύ μικρό αριθμό δικαιωμάτων ενιαίας ενίσχυσης που τους χορηγήθηκε από το εθνικό απόθεμα. Η ανακατανομή των δικαιωμάτων της βασικής ενίσχυσης που θα πραγματοποιηθεί από μηδενική βάση το 2015 (με την προϋπόθεση ότι

καλλιεργούνταν εκτάσεις το 2013) θα διορθώσει αυτή την στρέβλωση, αλλά όχι πλήρως και με ορίζοντα διόρθωσης το 2020 εάν αποφασισθεί η σταδιακή σύγκλιση, καθώς το 2015 το ποσό των οικονομικών ενισχύσεων θα βασίζεται στο ποσό της ενιαίας ενίσχυσης που έλαβε ο κάθε παραγωγός το 2014.

Ο μικρός βαθμός οικονομικής ενίσχυσης των νέων αγροτών όμως, τους καθιστά μη ανταγωνιστικούς τόσο ως προς τους μεγαλύτερους σε ηλικία Έλληνες αγρότες, όσο και ως προς τους αγρότες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή των Τρίτων χωρών. Συνεπώς, θα πρέπει να βρεθεί η διαδικασία που αφενός θα δώσει άμεσα οικονομική στήριξη στους νέους αγρότες (από το 2015) και αφετέρου θα περιορίσει τις άμεσες μεγάλες απώλειες στις οικονομικές ενισχύσεις των αγροτών που λάμβαναν υψηλά ποσά από την ενιαία ενίσχυση. Η πιο αποτελεσματική λύση θα ήταν να θεσπισθεί κι ένα δεύτερο κριτήριο περιφερειοποίησης με βάση την ηλικία του αγρότη (>40 ετών και <40 ετών) κατά το έτος αναφοράς 2013 (ο καθορισμός του έτους 2013 προτείνεται για να αποσαφηνισθεί ότι η περιφέρεια αφορά στους νέους αγρότες της περιόδου 2007-2013 οι οποίοι «αδικήθηκαν» από το μοντέλο επιδοτήσεων της ενιαίας ενίσχυσης με τα ιστορικά δικαιώματα και να διαχωριστεί ταυτόχρονα από τους νέους αγρότες της νέας Κ.Α.Π. 2014-2020). Με αυτό τον τρόπο θα δημιουργηθεί μία περιφέρεια των νέων αγροτών (του 2013 και προγενέστερα) στην οποία θα εφαρμοσθεί η άμεση εσωτερική σύγκλιση από το 2015 και μία περιφέρεια παλαιών αγροτών στην οποία θα εφαρμοσθεί η σταδιακή εσωτερική σύγκλιση (2015-2019).

Σε αυτή τη λογική απορρίπτουμε την εξασφάλιση της αξίας του 70% των ιστορικών δικαιωμάτων διότι δημιουργεί αδικίες και επιβραβεύει όλους αυτούς που στην προηγούμενη περίοδο εισέπρατταν επιδοτήσεις τις οποίες εξασφάλισαν λόγω ιστορικών δικαιωμάτων και δεν τις δικαιούνταν. Η προτεινόμενη πρόταση πληροί τα κριτήρια προσδιορισμού του Καν. (ΕΕ) 1307/2013 (διαφορετικά γεωπονικά και κοινωνικοοικονομικά χαρακτηριστικά), διορθώνει μια σημαντική στρέβλωση στις οικονομικές ενισχύσεις της προηγούμενης προγραμματικής περιόδου (αποτελεί βασικό στόχο της νέας Κ.Α.Π.) και το ποσό του εθνικού φακέλου θα μπορούσε να διαχωριστεί αντικειμενικά και αμερόληπτα με βάση την αναλογία των επιλέξιμων εκτάσεων μεταξύ νέων και παλαιών αγροτών κατά το έτος αναφοράς 2013.

ΣΤ) ΜΕΤΡΑ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Γνώμη του Γεωτεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας είναι ότι το Π.Α.Α. θα πρέπει να συμπληρώνει αρμονικά τον Α πυλώνα. Θα πρέπει οι δράσεις του Π.Α.Α. να είναι αυτές οι οποίες θα λειτουργούν συμπληρωματικά προς τις δράσεις της ενιαίας ενίσχυσης και τις πολιτικές που εφαρμόζονται τόσο από το ΥΠ.Α.Α.Τ. όσο και από την Ε.Ε. και τις περιφέρειες.

Η εφαρμογή ενός Προγράμματος Αγροτικής Ανάπτυξης (Π.Α.Α.) μπορεί να καλύπτει μια ολόκληρη χώρα ή μια συγκεκριμένη περιοχή. Στην ΕΕ λειτουργούν περισσότερα από 90 Π.Α.Α. με εξειδίκευση στον τύπο στήριξης της αγροτικής ανάπτυξης που απαιτείται στην επικράτειά τους. Στην Ελλάδα οι Περιφερειάρχες ζητούν τη δημιουργία 13 Π.Α.Α., ένα για κάθε αιρετή Περιφέρεια, αλλά η Κυβέρνηση έχει προτείνει την παραχώρηση των διαχειριστικών αρμοδιοτήτων για το 1/3 των ευρωπαϊκών κονδυλίων των Μέτρων Αγροτικής Ανάπτυξης. Θεωρούμε σημαντικό το σχεδιασμό και την υλοποίηση σημαντικού τμήματος του Προγράμματος Αγροτικής Ανάπτυξης από τις αιρετές Περιφέρειες γιατί αφενός υπάρχει σημαντική διαφοροποίηση του παραγωγικού μοντέλου και δυναμικού από Περιφέρεια σε Περιφέρεια και αφετέρου επειδή ο κύριος όγκος των γεωτεχνικών δημοσίων υπαλλήλων που θα συμμετέχουν στον σχεδιασμό και στην υλοποίηση του ΠΑΑ βρίσκεται στις αιρετές Περιφέρειες. Τόσο στην Γ' προγραμματική περίοδο (2000-2006), όσο και στην Δ' προγραμματική περίοδο τα προγράμματα (Σχέδια Βελτίωσης, Νέοι Αγρότες κ.α.) υλοποιήθηκαν ταχύτερα όταν απασχολήθηκαν σε αυτά οι χιλιάδες γεωτεχνικοί των αιρετών Περιφερειών, ενώ σημαντικές καθυστερήσεις παρουσιάστηκαν όταν η διαχείριση περιορίστηκε στους κατά πολύ λιγότερους γεωτεχνικούς του ΥΠΑΑΤ και μόνο. Το νέο ΠΑΑ (Πυλώνας II) θα πρέπει να σχεδιασθεί σωστά λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες των εθνικών αποφάσεων για τις άμεσες ενισχύσεις (Πυλώνας I) και την εθνική προσπάθεια για την ανασυγκρότηση της Ελληνικής κτηνοτροφίας. Για παράδειγμα θα πρέπει να προβλεφθεί ένα σημαντικό πρόγραμμα μετεγκατάστασης κτηνοτροφικών εγκαταστάσεων με σκοπό: α) την ορθολογική αξιοποίηση των βοσκοτόπων εφόσον επιλεγεί ο τερματισμός της κοινόχρηστης άναρχης βόσκησης και β) την δυνατότητα αδειοδότησης των νέων κτηνοτροφικών εγκαταστάσεων (κυρίως πρόχειρα καταλύματα σε θέσεις που θα υποδειχθούν από τα κατά τόπους Δασαρχεία). Επίσης θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη έμφαση στα επενδυτικά προγράμματα με στόχευση στον παραγωγό και στην επιχείρηση ανάλογα με τις δυνατότητες της επιχείρησης και την αποδοτικότητα των πόρων. Άλλωστε τα προηγούμενα προγράμματα ασχολήθηκαν κυρίως με την αγροτική οδοποιία, την εκμηχάνιση με ανορθολογικό τρόπο της αγροτικής παραγωγής κάτι που αποτέλεσε και τον βασικό λόγο αποτυχίας της εφαρμογής των προηγούμενων Π.Α.Α, κάτι που θα πρέπει να αποφευχθεί, ενώ αντίθετα οι δράσεις θα πρέπει να εστιάζουν στην παραγωγική διαδικασία και στην αύξηση της αξίας των προϊόντων.

14 (Δράσεις μεταφοράς γνώσεων και ενημέρωσης) και 15 (Συμβουλευτικές υπηρεσίες, υπηρεσίες διαχείρισης γεωργικής εκμετάλλευσης και υπηρεσίες αντικατάστασης στην εκμετάλλευση) του Καν. (ΕΕ) 1305/2013.

Το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας θεωρεί πως η επιστημονική γνώση αποτελεί τον κύριο παράγοντα για την αύξηση της παραγωγικότητας των αγροτικών εκμεταλλεύσεων, την

αύξηση της αποδοτικότητας των πόρων, την αύξηση της προστιθέμενης αξίας των αγροτικών προϊόντων και της προστασίας του περιβάλλοντος και της μεγιστοποίησης του κοινωνικού ωφέλους.

Το σύστημα παροχής γεωργικών συμβουλών θα πρέπει να διασφαλίζει την επιστημονικότητα της παρέμβασης στην παραγωγική διαδικασία. Συγκεκριμένα θα πρέπει να υπάρξουν δομές στο χαμηλότερο διοικητικό επίπεδο (καλλικρατικός δήμος), που να εξασφαλίζουν την εστίαση στα προβλήματα της περιοχής, την παροχή εξειδικευμένης γνώσης που να διασφαλίζει την διακλαδικότητα της συμβουλής. Έτσι οι δομές θα πρέπει να έχουν τις γεωτεχνικές ειδικότητες οι οποίες είναι αρκετές για το σύνολο της παροχής των γεωργικών συμβουλών και που θα πρέπει να εστιάζουν σε αγροτικές επιχειρήσεις και όχι σε άλλου είδους επιχειρήσεις που απλώς δραστηριοποιούνται σε αγροτικές περιοχές.

Επίσης οι υπηρεσίες μεταφοράς γνώσης και καινοτομίας θα πρέπει να εστιάσουν στις γεωτεχνικές υπηρεσίες και συμβουλές καθώς μόνο οι τεχνικές γνώσεις μπορούν να βοηθήσουν τον παραγωγό και να αποτελέσουν τον συνδετικό κρίκο μεταξύ έρευνας και εφαρμογής της καινοτομίας. Γνώμη μας είναι ότι ο Γεωτεχνικός είναι ο επιστήμονας που γνωρίζει την αγροτική επιχείρηση, μπορεί να εστιάσει στα ιδιαίτερα προβλήματα της και να προσδιορίσει τις ανάγκες της σε έρευνα καθώς και να εφαρμόσει την καινοτομία.

Στα προγράμματα Αγροτικής Ανάπτυξης θα πρέπει να προβλεφθούν δράσεις έρευνας αύξησης της αγρονομικής αξίας των προϊόντων και διαφοροποίησης τους με επιστημονικά δεδομένα που θα αποτελέσουν τη βάση πάνω στην οποία θα πρέπει να σχεδιάζονται τα προγράμματα προώθησης των Ελληνικών προϊόντων.

Ιδιαίτερη σημασία θα πρέπει να δοθεί σε δράσεις οι οποίες θα είναι συνολικές και θα περιλαμβάνουν έρευνα, εφαρμογή, κατάρτιση και εκπαίδευση και θα απευθύνονται σε ομάδες παραγωγών με εστιασμένη παραγωγική δραστηριότητα.

Επίσης θα πρέπει να συνεχιστούν τα προγράμματα προστασίας του περιβάλλοντος και της βιοποικιλότητας καθώς και της ανάδειξης της, σε εργαλείο αύξησης της προστιθέμενης αξίας της αγροτικής παραγωγής και διαφοροποίησης των Ελληνικών προϊόντων. Ιδιαίτερη έμφαση θα πρέπει να δοθεί στην ανάδειξη των Ελληνικών φυλών και ποικιλιών.

Ο Πρόεδρος του Δ.Σ. του ΓΕΩΤ.Ε.Ε.

Σπυρίδων Μάμαλης